

22 mei 2019

5. Het geschil in de (onder)vrijwaringszaken

5.1. In zaak **VW1** vordert NS - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, RHT zal veroordelen

- A. aan NS (geheel of gedeeltelijk) te voldoen hetgeen waartoe NS in zaak H1 als gedaagde in het geding tegen JSU mocht worden veroordeeld, inclusief de proceskosten en de (overige) kosten van dat geding;
- B. aan NS (geheel of gedeeltelijk) te voldoen hetgeen waartoe NS als gedaagde in de door TP geëntameerde zaak VW2 mocht worden veroordeeld, inclusief de proceskosten en de (overige) kosten van dat geding;
- C. aan NS te voldoen € 704,83 voor de kosten van vertaling van de dagvaarding;
- D. aan NS te voldoen de door NS gemaakte buitengerechtelijke incassokosten, te begroten conform de Staffel BIK;
- E. de wettelijke handelsrente aan NS te vergoeden over de vorderingen genoemd onder A tot en met D;
- F. in de proceskosten.

5.1.1. NS heeft aan deze vorderingen het volgende ten grondslag gelegd.

5.1.1.1. Medio 2014 heeft NS 147.420 snijplanken gekocht en geleverd gekregen van RHT, welke zij heeft doorverkocht aan TP, die de snijplanken op haar beurt onder meer heeft doorverkocht aan GSP, Kees en CM. Vervolgens heeft JSU heeft zich ten aanzien van deze partijen en NS op haar merkrechten beroepen en de NVWA heeft de verdere verhandeling van de planken, waarvan door testinstituten is geconcludeerd dat zij niet aan de productregelgeving voldoen, verboden. De door RHT verhandelde snijplanken beantwoorden daarom niet aan de overeenkomst (artikel 36 en 41 Weens Koopverdrag). Nakoming van de overeenkomst is blijvend onmogelijk. RHT is hiervoor aansprakelijk en gehouden de schade van NS te vergoeden. De schade bestaat in de eerste plaats uit hetgeen NS in zaak H1 aan JSU moet betalen. De schade bestaat in de tweede plaats uit hetgeen NS op grond van zaak VW2 dient te vergoeden aan TP die op haar beurt (in zaken VW3, VW4 en VW5) is aangesproken door GSP, Kees en CM.

5.2. In zaak **VW2** vordert TP - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, NS zal veroordelen

- A. aan TP (geheel of gedeeltelijk) te voldoen hetgeen waartoe TP in zaak H2 als gedaagde in het geding tegen JSU mocht worden veroordeeld, inclusief de proceskosten en de (overige) kosten van dat geding;
- B. aan TP (geheel of gedeeltelijk) te voldoen hetgeen waartoe TP als gedaagde in zaken VW3, VW4 en VW5 mocht worden veroordeeld, inclusief de proceskosten en de (overige) kosten van die gedingen;
- C. aan TP te voldoen de door haar gemaakte buitengerechtelijke incassokosten, te begroten conform de Staffel BIK;
- D. de wettelijke handelsrente aan TP te vergoeden over de vorderingen genoemd onder A tot en met C;
- E. in de proceskosten.

5.2.1. Aan deze vorderingen heeft TP het volgende ten grondslag gelegd.

5.2.1.1. Medio 2014 heeft TP 147.420 snijplanken gekocht en geleverd gekregen van NS, welke zij heeft doorverkocht aan (onder meer) GSP, Kees en CM. Vervolgens heeft JSU

zich ten aanzien van al deze partijen op haar merkrechten beroepen en de NVA heeft de verdere verhandeling van de producten, waarvan door testinstituten is geconcludeerd dat zij niet aan de productregelgeving voldoen, verboden. De door NS verhandelde snijplanken beantwoorden daarom niet aan de overeenkomst. TP behoefde niet te verwachten dat zij door de verhandeling van de snijplanken in rechte zou worden betrokken door JSU en/of geconfronteerd zou worden met acties van de NVA. NS is vanwege deze tekortkoming in de overeenkomst, die zij niet meer kan nakomen, gehouden de schade van TP te vergoeden. Deze schade bestaat uit hetgeen TP in zaak H2 aan JSU dient te betalen en uit hetgeen TP op grond van zaken VW3, VW4 en VW5 dient te vergoeden aan GSP, Kees en CM.

5.3. In zaak VW3 vordert GSP dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, TP zal veroordelen om aan GSP alles te voldoen waartoe GSP als gedaagde in zaak H3 mocht worden veroordeeld, met veroordeling van TP in de proceskosten van zaken H3 en VW3.

5.3.1. Aan deze vorderingen heeft GSP het volgende ten grondslag gelegd.

5.3.1.1. GSP heeft op basis van purchase orders van 15 juli 2014, 25 juli 2014 en 29 juli 2014 snijplanken van TP gekocht die zij vervolgens heeft doorverkocht. Op de koopovereenkomst met TP zijn de in de purchase orders van GSP bedongen (algemene) voorwaarden van toepassing. Op grond van deze voorwaarden is GSP bevoegd de nadelige gevolgen die zij ondervindt van de eventuele omstandigheid dat zij met de verhandeling van de snijplanken inbreuk heeft gemaakt op het merkrecht van JSU, volledig te verhalen op TP. Subsidiar stelt GSP dat TP ten minste mede schuldig is aan de inbreuk door GSP op de merkrechten van JSU, omdat TP met de door haar verhandelde planken immers ook zelf merkinbreuk ten aanzien van JSU heeft gepleegd. Dit brengt mee dat GSP en TP (tegenover JSU) hoofdelijk aansprakelijk zijn en dat GSP ter zake een regresrecht heeft.

5.4. In zaak VW4 vordert Kees - samengevat - dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, TP zal veroordelen

- A. tot voldoening aan Kees van al datgene waartoe Kees in zaak H4 mocht worden veroordeeld, althans tot compensatie van de lasten die voor Kees met de veroordeling in zaak H4 zijn gemoeid;
- B. tot betaling aan Kees van een vervangende schadevergoeding van € 11.008,80, te vermeerderen met wettelijke rente ex artikel 119 BW vanaf 11 juli 2014;
- C. tot betaling aan Kees van een aanvullende schadevergoeding van € 24.696,21, te vermeerderen met wettelijke rente ex artikel 119 BW vanaf 11 juli 2014;
- D. in de daadwerkelijke kosten van Kees ex artikel 1019h Rv, althans tot vergoeding van haar buitengerechtelijke incassokosten conform de Staffel BIK ad € 1.167,26, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 11 juli 2014;
- E. in de kosten van de procedure, met inbegrip van de nakosten begroot op € 131,- althans € 199,- bij betekening van het vonnis, te vermeerderen met wettelijke rente.

5.4.1. Aan deze vorderingen heeft Kees het volgende ten grondslag gelegd.

5.4.1.1. Kees heeft met TP een koopovereenkomst voor 5.004 snijplanken gesloten. Kees heeft deze partij doorverkocht aan Big Bazar, die de partij te koop heeft aangeboden in haar winkels. Nadat JSU Big Bazar had aangesproken wegens inbreuk op haar merkrechten en tussen die partijen een minnelijke regeling is getroffen, heeft Big Bazar bij Kees aanspraak gemaakt op de met die regeling gemoeide kosten. Dit als schade ten gevolge van de

tekortkoming van Kees in de uitoefening van de met Big Bazar gesloten overeenkomst. Kees heeft de kwestie met Big Bazar in der minne geregeld en de betreffende kosten aan Big Bazar ten titel van schadevergoeding voldaan. In dat kader heeft Kees onder meer de door Big Bazar betaalde aankoopprijs (bestaande uit de inkoopprijs en de marge van Kees) terugbetaald.

5.4.1.2. Aangezien de snijplanken waren belast met een (merkenrechtelijke) beperking in de zin van artikel 7:15 BW, beantwoordden zij niet aan de koopovereenkomst tussen Kees en TP. TP is daarom gehouden Kees te vrijwaren voor alles waartoe Kees in zaak H4 wordt veroordeeld. Daarnaast is TP vanwege de tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst gehouden de (overige) door Kees geleden schade te vergoeden. Daarbij geldt dat nakoming van de overeenkomst door TP blijvend onmogelijk is, althans dat TP in verzuim is, nu de overeengekomen fatale leveringstermijn is overschreden en de nakoming gebrekkig is. Kees maakt (ook) in dat laatste geval aanspraak op schadevergoeding in plaats van nakoming. De schade bestaat uit de door Kees aan TP betaalde inkoopprijs van € 11.008,80 (vervangende schadevergoeding) en uit een bedrag van € 24.696,21 (aanvullende schadevergoeding), bestaande uit de door Kees gederfde winst van € 2.251,80 en de resterende vergoeding aan Big Bazar van € 22.444,41 die kwalificeert als schade ten gevolge van de tekortkoming van TP. Verder heeft Kees schade geleden vanwege gemaakte buitengerechtigde kosten. Kees maakt ten slotte aanspraak op wettelijke rente over de gevorderde bedragen vanaf de overeengekomen leveringsdatum, te weten 11 juli 2014.

5.5. In zaak **VW5** vordert CM dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, TCC en TP zal veroordelen aan CM te voldoen datgene waartoe CM in zaak H5 jegens JSU als eiseres wordt veroordeeld, met inbegrip van de kostenveroordeling en de proceskosten, en TCC en TP zal veroordelen in de proceskosten, te vermeerderen met wettelijke rente.

5.5.1. Aan deze vorderingen heeft CM het volgende ten grondslag gelegd.

5.5.1.1. Nadat CM van TP snijplanken heeft verkregen en CM deze heeft doorverkocht aan diverse ondernemingen, is gebleken dat deze een gevaar opleverden voor de volksgezondheid en heeft JSU beslag gelegd wegens een inbreuk op haar merkrechten. Nu CM door JSU in rechte is betrokken, zijn TCC en TP gehouden CM te vrijwaren van de aanspraken van JSU. Door de ondeugdelijke snijplanken zonder toestemming van de merkhouders in het verkeer te brengen, althans niet te verhinderen dat die snijplanken in het economisch verkeer konden komen, hebben TP en TCC onrechtmatig gehandeld jegens CM. Voor TCC geldt in dit verband dat zij op de hoogte was van het feit dat de planken een gevaar opleverden voor de volksgezondheid. Gelet op de belangen van volksgezondheid en de commerciële belangen van partijen als CM, had zij behoren te voorkomen dat de snijplanken in het economisch verkeer kwamen. Voor TP geldt dat de door haar geleverde snijplanken niet aan de koopovereenkomst beantwoordden. TCC dan wel TP is daarom aansprakelijk voor de schade indien de vorderingen van JSU in de hoofdzaak worden toegewezen.

5.6. In zaak **VW6** vordert ASW dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, GSP zal veroordelen

A. aan ASW te vergoeden hetgeen waartoe ASW als gedaagde in zaak H6 mocht worden veroordeeld, met inbegrip van de kostenveroordeling;

22 mei 2019

- B. aan ASW te vergoeden de door ASW gemaakte kosten en geleden verliezen en schade, nader op te maken bij staat, bestaande uit:
- de aan GSP betaalde inkoopprijs van de snijplanken;
 - kosten ter zake van vernietiging van de snijplanken;
 - gedeerde marge op de snijplanken;
- C. in de proceskosten, te vermeerderen met wettelijke rente.

5.6.1. Aan deze vorderingen heeft ASW het volgende ten grondslag gelegd.

5.6.1.1. Indien in zaak H6 komt vast te staan dat ASW inbreuk heeft gemaakt op de merkrechten van JSU, dan staat daarmee gelet op artikel 7:15 BW vast dat GSP non-conforme snijplanken heeft geleverd aan ASW en GSP tekort is geschoten in de nakoming van de tussen partijen gesloten koopovereenkomst. Daarnaast is GSP op grond van de artikelen 6 en 7 van de door ASW gehanteerde algemene inkoopvoorwaarden gehouden ASW te vrijwaren voor aanspraken van JSU in zaak H6 en de door ASW geleden schade te vergoeden.

5.7. In zaak VW7 vordert GSP - na vermindering van eis³⁸ - dat de rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, TP zal veroordelen om aan GSP alles te voldoen waarin GSP als gedaagde in zaak VW6 mocht worden veroordeeld, met veroordeling van TP in de kosten van de procedure in vrijwaring.

5.7.1. Aan deze vorderingen heeft GSP het volgende ten grondslag gelegd.

5.7.1.1. GSP heeft op basis van purchase orders van 15 juli 2014, 25 juli 2014 en 29 juli 2014 snijplanken van TP gekocht en deze doorverkocht aan onder meer ASW. Op de koopovereenkomst met TP zijn de in de purchase orders van GSP bedongen voorwaarden van toepassing. Als komt vast te staan dat de snijplanken inbreuk maken op de merkrechten van JSU, is GSP op grond van de toepasselijke bepaling in de voorwaarden, dan wel op basis van artikel 7:15 BW, gerechtigd de nadelige gevolgen die zij van de merkinbreuk ondervindt te verhalen op TP. Subsidiair stelt GSP dat TP ten minste mede schuldig is aan de inbreuk door GSP op de merkrechten van JSU omdat TP met de door haar verhandelde planken immers ook zelf merkinbreuk ten aanzien van JSU heeft gepleegd. Dit brengt mee dat GSP en TP (tegenover JSU) hoofdelijk aansprakelijk zijn voor door JSU geleden schade en dat zij in voorkomend geval ook hoofdelijk aansprakelijk zijn jegens ASW.

5.8. Tegen de gedaagden in de zaken VW1 en VW2 is verstek verleend. Gedaagden in de zaken VW3 tot en met VW7 hebben verweer gevoerd.

5.9. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

³⁸ Proces-verbaal 24 maart 2017, pag. 2, 2e gedachtestreepje.

22 mei 2019

6. De beoordeling in de vrijwaringszaken (VW1 tot en met VW6)

Bevoegdheid en toepasselijk recht in VW1

6.1. Ambtshalve stelt de rechtbank vast dat zij op grond van artikel 8 lid 2 Brussel I bis-Vo³⁹ bevoegd is tot kennisname van de vorderingen in zaak VW1. Nu RHT in Duitsland is gevestigd en Duitsland en Nederland partij zijn bij het Weens Koopverdrag⁴⁰ is dit verdrag op de koopovereenkomst tussen RHT en NS van toepassing.

Vorderingen

in alle zaken

Vordering m.b.t. veroordelingen in de hoofdzaak die naar hun aard enkel door gedaagde in die hoofdzaak kunnen worden uitgevoerd

6.2. In alle vrijwaringszaken wordt gevorderd dat de betreffende gedaagde in de vrijwaringszaak wordt veroordeeld om al datgene te voldoen waartoe de respectievelijke gedaagde in de hoofdzaak (eiseres in de vrijwaringszaak) wordt veroordeeld. Deze vordering zal niet worden toegewezen voor zover deze ziet op in de hoofdzaak toegewezen (neven)vorderingen die vanwege hun aard enkel door de betreffende gedaagde (in conventie) in de hoofdzaak zelf kunnen worden uitgevoerd. Het gaat dan om het naleven van een verbod (H1 tot en met H6), de recall door het aanschrijven van afnemers (H2, H3 en H5) en het afgeven van snijplanken ter vernietiging (H2, H3, H5 en H6). De rechtbank neemt daarbij in zaak H4 in aanmerking dat uit de naleving van het verbod waartoe Kees in die zaak wordt veroordeeld geen schade voortvloeit, althans dat niet valt in te zien dat dit wel het geval zou zijn. Kees heeft dit zelf ook onderkend (vgl. randnummer 44 dagvaarding zaak VW4). Nu in alle hoofdzaken echter ook een veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat wordt uitgesproken, is in zoverre mogelijk wel plaats voor toewijzing van de vrijwaringsvorderingen. Deze zullen hierna - tezamen met eventuele overige vorderingen in de vrijwaringszaken - voor de verstekzaken VW1 en VW2 gezamenlijk en voor het overige per afzonderlijke zaak worden besproken.

in zaken VW1 en VW2

Vordering m.b.t. veroordeling tot schadevergoeding in de hoofdzaak (H1 en H2)

6.2.1. Omdat in zaken H1 en H2 een veroordeling jegens NS respectievelijk TP is uitgesproken tot schadevergoeding nader op te maken bij staat, bestaat belang bij beoordeling van de in VW1 en VW2 ingestelde vorderingen jegens RHT respectievelijk NS om te voldoen hetgeen waartoe NS in zaak H1 respectievelijk TP in zaak H2 als gedaagde in het geding tegen JSU mocht worden veroordeeld (vorderingen onder 5.1. en 5.2 onder A). Deze vorderingen komen de rechtbank niet onrechtmatig of ongegrond voor. Nu het debat over de omvang van de schadevergoeding in de hoofdzaken H1 en H2 nog nader moet worden gevoerd en dit mede van belang is voor het oordeel over de gevorderde kosten in de

³⁹ Verordening (EU) 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

⁴⁰ Verdrag der Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken van 11 april 1980, Trb. 1986, 61

22 mei 2019

onderhavige vrijwaringszaken (zie hierna), zal de rechtbank de beslissing in deze zaken aanhouden.

Vordering m.b.t. veroordelingen in andere hoofd zaken dan de hoofdzaak waarvoor de respectievelijke vrijwaringsprocedure is ingesteld

6.2.2. In VW1 vordert NS niet slechts dat RHT alles voldoet waartoe NS in H1 jegens JSU wordt veroordeeld (zie hiervoor), maar ook dat RHT alles voldoet waartoe NS in de vrijwaringszaak (VW2) jegens TP wordt veroordeeld.

6.2.3. In zaak VW2 vordert TP op haar beurt niet slechts dat NS alles voldoet waartoe TP in H2 jegens JSU wordt veroordeeld, maar ook dat NS alles voldoet waartoe TP in de (aan hoofd zaken H3, H4 en H5 gekoppelde) vrijwaringszaken VW3, VW4 en VW5 jegens GSP, Kees en CM mocht worden veroordeeld.

6.2.4. Deze vorderingen van NS en TP betreffen geen zelfstandige vorderingen, die op proceseconomische gronden in die vrijwaringsprocedure zouden kunnen worden meegenomen (zoals in het door NS en TP aangehaalde vonnis van de rechtbank Utrecht van 14 januari 2009⁴¹). De vorderingen van NS en TP zijn vorderingen tot (onder)vrijwaring waarmee NS en TP beogen de nadelige gevolgen van het eventuele verlies van diverse hoofd- en vrijwaringszaken op RHT respectievelijk NS af te wentelen. De aan de dagvaardingen in VW1 en VW2 ten grondslag liggende toestemming van de rechtbank om RHT en NS in vrijwaring op te roepen, ziet echter slechts op vrijwaring voor (hoofd)zaken H1 en H2. Naar het oordeel van de rechtbank verzetten de beginselen van een behoorlijke rechtspleging zich er in dit geval tegen dat onder de vlag van die toestemming extra vrijwaringsvorderingen worden toegelaten die bij andere (aan te brengen of reeds aanhangige) hoofd zaken horen. Daarbij is van belang dat er niet vanuit kan worden gegaan dat voor RHT en NS, die verstek hebben laten gaan, voldoende kenbaar is waartoe zij op grond van die extra vorderingen zouden kunnen worden veroordeeld. Bij de dagvaarding in VW1 en VW2 is alleen de dagvaarding in de hoofdzaak waarvoor verlof tot vrijwaring is verleend in afschrift betekend (vgl. artikel 210 lid 4 Rv). De dagvaardingen in de (hoofd)zaken waarop de onderhavige, extra (onder)vrijwaringsvorderingen zien, zijn niet in afschrift aan RHT en NS betekend. Dat deze RHT en NS anderszins hebben bereikt is niet gebleken.

6.2.5. Het voorgaande betekent dat de vorderingen genoemd in 5.1 onder B en 5.2 onder B in de onderhavige vrijwaringszaken als zijnde onrechtmatig, gereed liggen voor afwijzing.

6.2.6. Of plaats is voor vergoeding van buitengerechtelijke kosten (vordering 5.1 onder D en 5.2 onder C) is mede afhankelijk van de (hoogte) van een eventuele voor vergoeding in aanmerking komend schadebedrag. Over deze vorderingen, alsook de (neven)vorderingen tot vergoeding van rente en kosten, zal nog niet worden geoordeeld.

6.2.7. De rechtbank zal iedere beslissing in de zaken VW1 en VW2 aanhouden.

⁴¹ ECLI:NL:RBUTR:2009:BH0245 (X / Projectontwikkeling Spoolderberg)

in zaak VW 3

Vordering m.b.t. veroordeling tot schadevergoeding in de hoofdzaak

6.2.8. TP heeft - onder verwijzing naar haar eigen conclusie van antwoord in H2 - aangevoerd dat de vorderingen van JSU tegen GSP in de hoofdzaak geen stand kunnen houden, omdat geen sprake is van merkinbreuk. De daartoe aangevoerde argumenten, die ook door GSP zelf in H3 zijn aangedragen, zijn in de betreffende hoofdzaak besproken en kunnen TP in deze vrijwaringszaak verder niet baten. Nu in zaak H3 jegens GSP een veroordeling tot vergoeding van schade nader op te maken wordt toegewezen, zal de rechtbank beoordelen of GSP een eventueel te betalen schadebedrag kan verhalen op TP.

6.2.9. GSP grondt haar vordering primair op de algemene voorwaarden zoals opgenomen in de purchase orders ten aanzien van de snijplanken die zij van TP heeft gekocht (zie 2.50 tot en met 2.52). TP betwist niet dat GSP de partij is met wie zij de koopovereenkomsten heeft gesloten en aan wie zij heeft geleverd, maar zij betoogt dat de bedoelde algemene voorwaarden niet op die overeenkomsten van toepassing zijn omdat het de algemene voorwaarden zijn van GSP Ltd en niet van GSP.

6.2.10. Of de toepasselijkheid van de door GSP ingeroepen algemene voorwaarden is overeengekomen, dient te worden bepaald aan de hand van het algemene artikel 6:217 BW (aanbod en aanvaarding) en de in artikelen 3:33 jo 3:35 BW neergelegde maatstaven. Daarbij komt het aan op alle omstandigheden van het geval.

6.2.11. In dit geval is het volgende van belang. Uit het verhandelde ter zitting is naar voren gekomen dat TP en GSP als bedrijven al langere tijd op dezelfde wijze zaken met elkaar deden. Tot mei 2014 is gehandeld door GSP Ltd, maar deze vennootschap heeft op 20 mei 2014 haar onderneming gestaakt en GSP heeft haar activiteiten voortgezet. Niet in geschil is dat de tussen GSP en TP gesloten koopovereenkomst(en) met betrekking tot de snijplanken zijn gebaseerd op de purchase orders (genoemd in 2.50 tot en met 2.52). Ten tijde van de verstrekking van die purchase orders aan TP, bestond GSP Ltd al niet meer, maar handelde V namens GSP, zoals onder meer ook blijkt uit de e-mail van 11 juli 2014 van V (zie onder 2.49). Dat in de door V aan TP gestuurde purchase orders voor de snijplanken (abusievelijk) GSP Ltd wordt genoemd (en dat in de eerste purchase order per abuis ook ergens nog de naam van een andere onderneming staat), neemt dan ook niet weg dat die purchase orders door GSP aan TP gedane bestellingen betroffen. TP heeft zoals gezegd ook niet betwist dat GSP de partij is met wie zij zaken heeft gedaan. TP heeft uit de purchase orders op kunnen maken dat GSP op de daarin opgenomen voorwaarden, die voorheen door GSP Ltd werden gehanteerd, met TP (als verkoper of 'supplier') wilde contracteren. TP heeft bij de daaropvolgende toezending van de facturen aan GSP, waarin duidelijk wordt verwezen naar de (betreffende nummers van) de purchase orders, niet op die algemene voorwaarden in de purchase orders gereageerd. Zij heeft dit ook niet op enig ander moment gedaan. Gelet hierop mocht GSP er gerechtvaardigd op vertrouwen dat TP de gelding van die algemene voorwaarden heeft aanvaard. GSP komt daarom beroep op deze voorwaarden toe.

6.2.12. Aangezien in zaak H3 is vastgesteld dat GSP merkinbreuk heeft gepleegd jegens JSU doordat zij snijplanken heeft verhandeld die niet met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, is TP op grond van de overeengekomen voorwaarden gehouden een eventueel door GSP in de hoofdzaak te betalen schadebedrag aan GSP te vergoeden.

22 mei 2019

Overigens komt GSP voor het verhaal van die vordering ook een beroep toe op de in artikel 7:15 BW neergelegde - en door TP geschonden - verplichting om producten vrij van lasten en (in dit geval: merkenrechtelijke) beperkingen over te dragen. GSP heeft zich in deze zaak weliswaar pas voor het eerst op de zitting op dit artikel beroepen, maar gesteld noch gebleken is dat TP daardoor in haar verdediging is geschaad. Het verweer van TP dat artikel 7:15 BW toepassing mist omdat geen sprake is van merkinbreuk, moet gelet op het oordeel in de hoofdzaak worden verworpen.

6.2.13. Aan het verweer van TP dat de schade voor 50% voor rekening van GSP dient te blijven, omdat GSP ter zake van de merkinbreuk evenveel zou zijn te verwijten als TP, wordt voorbijgegaan. TP heeft zich via de algemene inkoopvoorwaarden van GSP verplicht de volledige schade van GSP te vergoeden. In de onderlinge relatie TP-GSP is daarom geen plaats voor het door TP gedane beroep op 'medeschuld' of 'eigen schuld' in de zin van artikel 6:102 en/of 6:101 BW. Wat betreft artikel 7:15 BW geldt evenzeer dat de daaruit voortvloeiende verplichting van TP om de snijplanken vrij van merkenrechtelijke beperkingen over te dragen in de onderlinge relatie TP-GSP aan een dergelijk beroep in de weg staat.

6.2.14. Slotsom is dat TP in beginsel gehouden is de schade waartoe GSP in de hoofdzaak wordt veroordeeld te vergoeden. Het debat over de omvang van de door GSP aan JSU te vergoeden schade in de hoofdzaak (H3) is echter nog niet volledig gevoerd en die hoofdzaak wordt verwezen naar de schadestaatprocedure. Omdat niet uit te sluiten is dat dat debat of de uitkomst daarvan relevant is voor de vrijwaringszaak, zal de rechtbank deze vrijwaringszaak in afwachting van die uitkomst aanhouden.⁴²

6.2.15. Het voorgaande betekent dat verdere beslissingen in deze vrijwaringszaak zullen worden aangehouden.

in zaak VW4

Vordering m.b.t. veroordeling tot schadevergoeding in de hoofdzaak

6.2.16. TP heeft - onder verwijzing naar haar eigen conclusie van antwoord in H2 - aangevoerd dat de vorderingen van JSU tegen Kees in de hoofzaak geen stand kunnen houden, omdat geen sprake is van merkinbreuk, zodat de vordering die Kees tegen haar heeft ingesteld daarom evenmin stand houdt. De daartoe aangevoerde argumenten, die ook door Kees zelf in H4 zijn aangedragen, zijn in de betreffende hoofdzaak besproken en kunnen TP in deze vrijwaringszaak verder niet baten.

6.2.17. In H4 (zie r.o. 4.15) is vastgesteld dat Kees merkinbreuk heeft gepleegd jegens JSU door verhandeling van een aantal snijplanken. Zoals Kees terecht heeft gesteld en door TP ook niet is betwist, betekent dat in de onderhavige vrijwaringszaak dat TP, als leverancier van die snijplanken aan Kees, jegens Kees op basis van artikel 7:15 BW toerekenbaar tekort is geschoten, omdat op de door TP geleverde snijplanken een merkenrechtelijke beperking rustte. Kees vordert op grond hiervan dat TP wordt veroordeeld tot hetgeen waartoe Kees in de hoofdzaak wordt veroordeeld (de vordering genoemd in 5.4 onder A), zijnde in dit geval een veroordeling tot vergoeding van schade nader op te maken bij staat.

⁴² Vgl. Hoge Raad 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

6.2.18. Nu daartegen door TP geen nader verweer is gevoerd komt deze vordering van Kees in beginsel voor toewijzing in aanmerking. Echter, omdat het debat over de omvang van de in de hoofdzaak te vergoeden schade nog nader moet worden gevoerd in een schadestaatprocedure en niet uit te sluiten is dat het debat aldaar of de uitkomst daarvan relevant is voor de vrijwaringszaak, zal de rechtbank deze vrijwaringzaak in afwachting van die uitkomst aanhouden.⁴³ Niettemin zullen de overige vorderingen van Kees in het navolgende vast worden beoordeeld.

Schadevergoeding

6.2.19. De door Kees ingestelde vorderingen genoemd in 5.4 onder B en C betreffen van de vrijwaring losstaande zelfstandige vorderingen jegens TP. De rechtbank verwerpt het verweer van TP dat deze vorderingen moeten worden afgewezen omdat ze niet samenhangen met de hoofdzaak. Met Kees is de rechtbank van oordeel dat het instellen van zelfstandige vorderingen in een vrijwaringszaak, mits niet in strijd met de goede procesorde, op grond van doelmatigheid toegelaten kan worden.⁴⁴ In dit geval is sprake van een dergelijke doelmatigheid nu de vorderingen op TP voortvloeien uit dezelfde feitenconstellatie als die in de hoofd- en vrijwaringszaak. TP heeft tegen deze vorderingen ook inhoudelijk verweer kunnen voeren, zoals hierna te bespreken.

Vervangende schadevergoeding

6.2.20. Kees heeft vervangende schadevergoeding gevorderd bestaande uit de door haar aan TP betaalde inkoopprijs van de snijplanken. TP heeft als enig verweer hiertegen gevoerd dat zij niet gehouden is dit bedrag te betalen indien komt vast te staan dat de snijplanken geen inbreuk op de merkrechten van JSU opleveren. Dat verweer faalt, omdat is vastgesteld dat wel sprake van inbreuk op genoemde rechten is. Nu daaruit volgt dat TP jegens Kees op basis van artikel 7:15 BW toerekenbaar tekort is geschoten en niet in geschil is dat nakoming van de koopovereenkomst door TP blijvend onmogelijk is, zal het gevorderde bedrag van € 11.008, 80 worden toegewezen. TP heeft niet betwist dat zij over dit bedrag aan schadevergoeding wettelijke rente verschuldigd is vanaf de tussen partijen overeengekomen leveringsdatum, te weten 11 juli 2014. De vordering genoemd in 5.4 onder B zal daarom inclusief de gevorderde rente ex artikel 6:119 BW worden toegewezen.

Aanvullende schadevergoeding

6.2.21. De door Kees gevorderde aanvullende schadevergoeding bestaat uit een door Kees aan Big Bazar betaald bedrag uit hoofde van de tussen hen overeengekomen schikking alsmede uit de daaruit voor Kees voortvloeiende winstderving. TP betoogt ten verweere dat deze schikking voor rekening en risico van Kees komt, wanneer komt vast te staan dat de snijplanken geen inbreuk opleveren op de merkrechten van JSU. Dat verweer gaat gelet op het inbreukoordeel in de hoofdzaak niet op.

6.2.22. Uit het oordeel dat TP aan Kees snijplanken heeft geleverd waarop een merkenrechtelijke beperking rust, volgt dat Kees diezelfde snijplanken met diezelfde beperking aan Big Bazar heeft geleverd. Niet in geschil is dat Kees daarom als verkoper jegens Big Bazar tekort geschoten is, zoals TP als verkoper tekort geschoten is jegens Kees.

⁴³ Vgl. Hoge Raad 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

⁴⁴ Vgl. Gerechtshof Den Haag 18 augustus 2015, ECLI:NL:GHDHA:2015:2535.

22 mei 2019

De rechtbank begrijpt dat TP niet betwist dat Kees in dat geval schadeplichtig is jegens Big Bazar en door haar betaalde schadevergoeding in beginsel kan verhalen op TP. TP heeft weliswaar opgemerkt dat ook in dat geval geldt dat Kees er zelf voor heeft gekozen om een schikking aan te gaan, maar zij betwist niet dat als daarin schadevergoeding is vervat waarop Big Bazar jegens Kees aanspraak kon maken, betaling daarvan bij Kees tot schade heeft geleid die in de relatie tussen TP en Kees voor vergoeding in aanmerking komt. Dat neemt niet weg dat Kees (bij betwisting door TP) de door haar gestelde schade zal moeten onderbouwen.

6.2.23. TP betwist de verschuldigdheid en de hoogte van het van het door Kees gevorderde bedrag, dat kan worden onderverdeeld in de volgende posten (vergelijk productie I van Kees "Schikking met BB"):

- 1) gedeerde winst € 2.251,80, zijnde het verschil tussen de inkoopprijs die Kees aan TP heeft betaald en de verkoopprijs die Kees aan Big Bazar in rekening heeft gebracht en die Kees aan Big Bazar als onderdeel van de schikking heeft terugbetaald;
- 2) Advocaatkosten € 10.690,41;
- 3) Positieve contract bijdrage € 4.000,-;
- 4) SU Schikking BB € 5.004,-;
- 5) Vernietigingskosten € 2.250,-;
- 6) Deurwaarder € 500,-.

De posten 2 tot en met 6 (tezamen € 22.444,10) zien volgens Kees op kosten van Big Bazar die zij heeft vergoed.

6.2.24. Wat betreft de eerste post, gaat de rechtbank voorbij aan het verweer van TP dat sprake moet zijn van kwade trouw aan de zijde van TP voordat Kees recht heeft op vergoeding van gedeerde winst. Ingeval een merkhouders winstafdracht vordert op de voet van artikel 2:21 lid 4 BVIE is kwade trouw van de zijde van de inbreukmaker een vereiste voor toewijzing. In dit geval is echter sprake van wanprestatie van TP jegens Kees op grond van artikel 7:15 BW jo artikel 6:74 BW, op basis waarvan TP gehouden is de schade die Kees heeft geleden te vergoeden. Daaronder valt op grond van artikel 6:95 BW jo artikel 6:96 lid 1 BW ook gedeerde winst. Nu niet in geschil is dat de terugbetaling van de verkoopprijs aan Big Bazar als schadevergoeding kwalificeert en Kees daardoor de gestelde winst heeft gedeerd, zal het bedrag van € 2.251,80 worden toegewezen.

6.2.25. Voor wat betreft de tweede post, advocaatkosten, constateert de rechtbank met TP dat Kees hiervoor geen onderbouwing heeft gegeven, anders dan het overzicht (productie I) waarop deze post is genoemd. TP voert daarnaast aan dat deze kosten de dubbele redelijkheidstoets niet kunnen doorstaan, temeer nu Big Bazar direct een schikking met JSU heeft getroffen. Daarmee betoogt zij, zo begrijpt de rechtbank, dat niet aannemelijk of minst genomen onduidelijk is, dat (al) die kosten voldoende verband houden met de (door Big Bazar jegens JSU) gepleegde merkinbreuk. Nu Kees na deze betwisting door TP geen bewijsstukken heeft overgelegd of toelichting op deze post heeft gegeven - zij heeft ter zitting volstaan met de stelling dat zij het schadebedrag voldoende heeft gespecificeerd - zal de rechtbank dit bedrag als onvoldoende onderbouwd afwijzen.

6.2.26. Met betrekking tot de "Positieve contractbijdrage" betoogt TP dat niet duidelijk is waar deze post op ziet. Voor zover het ziet op winstderving van Big Bazar, voert TP aan dat daarbij geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat Big Bazar ook snijplanken (met winst) heeft verkocht. Nu Kees geen bewijsstukken heeft overgelegd noch enige

22 mei 2019

toelichting op deze post heeft gegeven, zal de rechtbank deze afwijzen als niet dan wel onvoldoende feitelijk geadstrueerd.

6.2.27. Ook ten aanzien van de schadepost "SU Schikking BB" heeft Kees - na gemotiveerde betwisting door TP - niet nader toegelicht wat hieronder wordt begrepen noch bewijsstukken ter zake overgelegd. Ook deze schadepost zal daarom worden afgewezen als niet dan wel onvoldoende feitelijk geadstrueerd.

6.2.28. Met betrekking tot de post vernietigingskosten heeft TP erop gewezen dat Kees geen factuur van een vernietigingsbedrijf heeft overgelegd. Tussen partijen is echter niet in geschil dat Big Bazar snijplanken heeft laten vernietigen. Aannemelijk is dat daarmee kosten gemoeid zijn. Naar het oordeel van de rechtbank kan daarbij worden uitgegaan van het opgegeven bedrag van € 2.250,-. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het gaat om 3692 planken met een gewicht van 1,8 kg per stuk (vergelijk het bij beide partijen bekende Eudico-rapport van 26 november 2014). De vernietigingskosten liggen dan iets onder de 30 cent/kg en daarmee onder de prijs van 34 cent/kg genoemd in de bij beide partijen bekende offerte van vernietigingsbedrijf Brantjes⁴⁵, zodat deze kosten reëel voorkomen. TP heeft ook niet gesteld dat dat niet zo is. Nu TP zich verder niet tegen deze post heeft verweerd, zal de rechtbank dit bedrag toewijzen.

6.2.29. Op de door Kees overgelegde lijst staat achter de schadepost "deurwaarder" de aantekening "Stelpost". Nu Kees deze post niet nader heeft toegelicht, zal deze worden afgewezen als niet dan wel onvoldoende feitelijk geadstrueerd.

6.2.30. Het voorgaande betekent dat de vordering genoemd in 5.4 onder C voor een bedrag van (€ 2.251,80 + € 2.250,- =) € 4.501,80 zal worden toegewezen.

6.2.31. Kees vordert wettelijke rente over het schadebedrag vanaf 11 juli 2014, zijnde de met TP overeengekomen leveringsdatum. Het gaat hier echter om schade die Kees heeft geleden als gevolg van de schikking met Big Bazar. Nu Kees niet heeft vermeld wanneer zij Big Bazar heeft betaald, zal de rechtbank de wettelijke rente toewijzen vanaf de datum van dagvaarding, te weten 26 juni 2015.

Buitengerechtelijke kosten

6.2.32. Kees vordert - nu artikel 1019h Rv op deze procedure niet van toepassing is - buitengerechtelijke kosten (de vordering genoemd in 5.4 onder D) als schade. Gezien nummer 63 en 64 van de dagvaarding en onderdeel iv. van het in het petitum van de dagvaarding genoemde bedrag, heeft Kees de buitengerechtelijke kosten berekend over de door haar gevorderde vervangende en aanvullende schadevergoeding (en dus niet over de het door haar gevorderde met betrekking tot de hoofdzaak). De rechtbank zal daar vanuit gaan.

6.2.33. Kees heeft gesteld buitengerechtelijke kosten gemaakt te hebben, onder meer bestaande uit werkzaamheden om tot een minnelijke regeling te komen. TP heeft dat niet weersproken. Gelet op het toe te wijzen bedrag van in totaal € 15.510,60, zal de rechtbank een bedrag van € 930,11 (conform het Rapport BGK-integraal) aan buitengerechtelijke

⁴⁵ In de onderhavige zaak overgelegd als productie DGS 5 van TP

kosten toewijzen. Omdat Kees niet duidelijk heeft gemaakt wanneer deze kosten zijn betaald, zal de gevorderde rente worden toegewezen vanaf de datum van dagvaarding.

6.2.34. Gelet op wat onder 6.2.18 is overwogen, worden de beslissingen in deze zaak aangehouden.

in zaak VW5

6.2.35. In zaak H5 is geoordeeld dat CM merkinbreuk heeft gepleegd jegens JSU door verhandeling van snijplanken die zonder toestemming van JSU in de handel zijn gebracht. CM is in H5 - voor zover hier van belang - veroordeeld tot vergoeding van (mogelijk) door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat. Volgens CM zijn TCC en TP aansprakelijk en vergoedingsplichtig voor de door haar als gevolg van deze veroordeling te lijden schade. De rechtbank zal de vordering jegens TCC en TP achtereenvolgens bespreken.

in de procedure tussen CM en TCC

6.2.36. CM stelt dat TCC ervan op de hoogte was dat de snijplanken een gevaar voor de volksgezondheid opleverden en zij ondanks dat gevaar niet heeft gecontroleerd of de planken - conform haar opdracht - waren vernietigd. Zij heeft aldus niet de op haar rustende verplichting in acht genomen te voorkomen dat de snijplanken weer in het economisch verkeer terecht kwamen. TCC had behoren te begrijpen dat de gevolgen van het in het verkeer komen van de snijplanken bijzonder ernstig zijn voor personen die daarmee in contact komen, maar ook voor commerciële partijen als CM, die bij de verkoop daarvan betrokken zijn, aldus CM.

6.2.37. Naar het oordeel van de rechtbank kan dit betoog van CM niet leiden tot de door haar gewenste vergoedingsplicht van TCC. Volledigheidshalve merkt de rechtbank op dat in dit kader sprake is van een andere toets dan in het kader van het in de hoofdzaak onder 4.16.30- 4.16.31 besproken beroep op eigen schuld. Hier geldt het volgende. Ook als er met CM vanuit wordt gegaan dat TCC in het kader van de (beoogde) vernietiging van de snijplanken onzorgvuldig heeft gehandeld omdat zij onvoldoende rekening heeft gehouden met een aan die snijplanken mogelijk klevend gezondheidsgevaar, dan maakt dat nog niet dat TCC, jegens CM, onrechtmatig heeft gehandeld. Zoals volgt uit wat CM in randnummer 17 van de dagvaarding stelt, strekte een eventuele op TCC rustende zorgvuldigheidsplicht ter bescherming tegen gezondheidsschade. Niet valt echter in te zien dat TCC een zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden die strekte tot bescherming tegen vermogensschade (hier: de veroordeling tot schadevergoeding aan de merkhouders in de hoofdzaak), als gevolg van een door een commerciële partij als CM gepleegde merkinbreuk. Voor zover CM haar vordering (mede) baseert op de stelling dat de snijplanken door TCC zelf in de handel zijn gebracht (randnummer 14 dagvaarding), stuit dat reeds af op het ontbreken van enige feitelijke grondslag voor die stelling. Voor zover CM ter zake doelt op haar verweren in de hoofdzaak, zijn die daar verworpen. De rechtbank verwijst daartoe naar r.o. 4.3-4.12. De vordering in zaak VW5 jegens TCC zal gelet op het vorenstaande worden afgewezen.

6.2.38. CM zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten van TCC worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van TCC worden begroot op € 1.086,- aan salaris advocaat (2 punten × tarief II zoals geldend vanaf 1 mei 2018) en € 613,- aan griffierecht, in totaal dus € 1.699,-. Dit bedrag is te vermeerderen met de gevorderde wettelijke rente,

waarbij de rechtbank een betalingstermijn van 14 dagen zal aanhouden. De kostenveroordeling zal als gevorderd uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

6.2.39. Voor veroordeling in de gevorderde nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze kosten een executoriale titel oplevert.

in de procedure tussen CM en TP

6.2.40. Aan het verweer van TP dat CM de vordering jegens haar onvoldoende heeft onderbouwd en om die reden moet worden afwezen, gaat de rechtbank voorbij. Weliswaar is de onderbouwing van de vordering summier, maar CM heeft - anders dan TP ingang wil doen vinden - méér aangevoerd dan wat in randnummer 23 van de dagvaarding staat. CM stelt daar dat TP haar op grond van de tussen hen gesloten koopovereenkomst dient te vrijwaren tegen de vorderingen van JSU in de hoofdzaak, omdat de door TP aan haar geleverde snijplanken niet aan de koopovereenkomst beantwoorden. Zij heeft in de dagvaarding evenwel ook uiteengezet dat de vorderingen van JSU zijn gebaseerd op de stelling dat CM door de verhandeling van voormelde snijplanken inbreuk maakt op de merkrechten van JSU, omdat de snijplanken, voorzien van het merk van JSU, zonder toestemming van JSU in het verkeer zijn gebracht. In de stellingen van CM ligt zodoende als standpunt besloten dat als in de hoofdzaak wordt vastgesteld dat de door CM van TP verkregen snijplanken zonder toestemming van JSU in het economisch verkeer zijn gebracht en de verhandeling daarvan merkinbreuk vormt, de non-conformiteit van die snijplanken een feit is (zie ook randnummer 24 van de dagvaarding). Daarmee doet CM (impliciet) een beroep op artikel 7:15 BW, op grond waarvan TP verplicht was de snijplanken zonder merkenrechtelijke beperking over te dragen. TP heeft dat kunnen begrijpen: zij heeft ook niet aangevoerd dat voor haar niet duidelijk was waarop de vordering van CM is gegrond.

6.2.41. TP heeft - onder verwijzing naar haar eigen conclusie van antwoord in H2 - aangevoerd dat de vorderingen van JSU tegen CM in de hoofdzaak geen stand kunnen houden, omdat geen sprake is van merkinbreuk. De daartoe aangevoerde argumenten, die ook door CM zelf in H5 zijn aangedragen, zijn in de betreffende hoofdzaak besproken en kunnen TP in deze vrijwaringszaak verder niet baten. Dat betekent dat er in deze vrijwaringszaak vanuit is te gaan dat op de door TP aan CM geleverde snijplanken een merkenrechtelijke beperking rustte in de zin van artikel 7:15 BW en de snijplanken dus niet aan de koopovereenkomst beantwoordden. Zoals gezegd was TP op grond van artikel 7:15 BW jegens CM immers verplicht de snijplanken vrij van die beperking over te dragen. TP heeft niets aangevoerd waaruit volgt dat het niet nakomen van deze verplichting haar niet kan worden toegerekend. Zij is daarom in beginsel gehouden de schade van CM voortvloeiend uit haar veroordeling in H5 te vergoeden. Omdat het debat over de schade in de hoofdzaak nader moet worden gevoerd in een schadestaatprocedure en dat debat of de uitkomst daarvan van belang kan zijn voor de vrijwaringsprocedure, zal de rechtbank in afwachting van die uitkomst de onderhavige vrijwaringszaak tussen CM en TP aanhouden.⁴⁶

⁴⁶ Vgl. Hoge Raad 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

22 mei 2019

in zaak VW6

6.2.42. GSP heeft in VW6 verweer gevoerd tegen de vorderingen van JSU jegens ASW in zaak H6. Zoals GSP daarbij zelf ook heeft aangegeven, betreft dat een ASW toekomstig verweer in die hoofdzaak. ASW heeft in die hoofdzaak ook overeenkomstig verweer gevoerd. Naar de beoordeling daarvan wordt verwezen. Het door GSP aangevoerde in deze vrijwaringszaak kan daarin geen verandering brengen.

6.2.43. In zaak H6 is geoordeeld dat ASW merkinbreuk heeft gepleegd jegens JSU. ASW is daarbij - voor zover hier van belang - veroordeeld tot vergoeding van (mogelijk) door JSU geleden schade. ASW vordert onder deze omstandigheden in de eerste plaats dat GSP haar het aan JSU te betalen schadebedrag vergoedt. GSP heeft niet betwist dat ASW daartoe een beroep toekomt op artikel 7:15 BW alsook op haar algemene inkoopvoorwaarden (meer specifiek artikel 6, zie onder 2.45), dat GSP de daaruit voortvloeiende verplichtingen heeft geschonden en voor de gestelde schade aansprakelijk is.

6.2.44. GSP heeft evenmin betwist dat zij op grond van artikel 6 en 7 van genoemde inkoopvoorwaarden, aansprakelijk is voor de door ASW, in de tweede plaats, gevorderde schade bestaande uit de door ASW aan GSP betaalde inkoopprijs voor de snijplanken, de door ASW gemaakte kosten voor vernietiging daarvan en door ASW gederfde marge.

6.2.45. Aan het verweer van GSP dat de schade voor 50% voor rekening van ASW dient te blijven omdat ASW ter zake van de merkinbreuk evenveel te verwijten zou zijn als GSP, wordt voorbijgegaan. Nu GSP via de algemene inkoopvoorwaarden van ASW een garantie heeft afgegeven, is zij op basis van die garantie gehouden de volledige schade van ASW te vergoeden en is in de onderlinge relatie GSP-ASW geen plaats voor het door GSP (kennelijk beoogde) beroep op 'medeschuld' of 'eigen schuld' in de zin van artikel 6:102 of 6:101 BW. Voor artikel 7:15 BW geldt evenzeer dat de daaruit voortvloeiende verplichting van GSP in de onderlinge relatie GSP-ASW aan een dergelijk beroep in de weg staat.

6.2.46. Het voorgaande brengt mee dat GSP in beginsel is gehouden om een schadebedrag dat ASW uit hoofde van hoofdzaak H6 aan JSU moet betalen, aan ASW te voldoen (de vordering genoemd in 5.6 onder A). Omdat het debat over de schade in de hoofdzaak evenwel nader moet worden gevoerd in een schadestaatprocedure en niet uitgesloten is dat dat debat of de uitkomst daarvan van belang is voor de vrijwaringsprocedure⁴⁷, zal de onderhavige vrijwaringszaak in afwachting daarvan worden aangehouden.

6.2.47. Het voorgaande brengt tevens mee dat GSP gehouden is de door ASW gevorderde schade bestaande uit de inkoopprijs van de snijplanken, kosten voor vernietiging en de door ASW gederfde marge te vergoeden. De vordering genoemd in 5.6 onder B ligt in zoverre voor toewijzing gereed. Omdat het totaalbedrag van deze schadeposten nog niet vaststaat, ligt de vordering tot het nader opmaken bij staat van deze schade, in beginsel ook voor toewijzing gereed. Dit is echter anders als, bij het (na aanhouding) opnieuw opbrengen van de zaak (zie r.o. 6.2.46), eenvoudig duidelijkheid over de hier aan de orde zijnde posten kan worden verschaft. In dat geval is aangewezen dat ASW zich bij het opnieuw opbrengen van de zaak uitlaat over de schadeposten, waarna GSP daarop vervolgens kan reageren en de hoogte van de schade bij eindvonnis kan worden vastgesteld.

⁴⁷ Vgl. Hoge Raad 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

7. De beoordeling in de ondervrijwaringszaak (zaak VW7)

7.1. GSP vordert dat TP wordt veroordeeld om al datgene te voldoen waartoe GSP in zaak VW6 wordt veroordeeld jegens ASW. In zaak VW6 is geoordeeld dat GSP in beginsel is gehouden om aan ASW te voldoen 1) een schadebedrag dat ASW uit hoofde van hoofdzaak H6 aan JSU moet betalen en 2) schade bestaande uit de door ASW aan GSP betaalde inkoopprijs voor de snijplanken, de kosten van vernietiging van de snijplanken en de door ASW gederfde marge. Een veroordeling heeft evenwel nog niet plaatsgevonden, omdat zaak VW6 wordt aangehouden, in afwachting van - kort gezegd - nader debat en vaststelling van de schade onder 1) en 2).

7.2. Vooruitlopend op een (eventuele) veroordeling van GSP in zaak VW6, overweegt de rechtbank over de onderhavige vordering tot (onder)vrijwaring als volgt.

7.3. TP heeft - onder verwijzing naar haar eigen conclusie van antwoord in H2 - aangevoerd dat de vorderingen van JSU tegen ASW in H6 geen stand kunnen houden, omdat geen sprake is van merkinbreuk. TP betoogt daarom dat de door ASW ingestelde vorderingen jegens GSP in de vrijwaringsprocedure (VW6) en daarmee de vorderingen van GSP jegens TP in deze ondervrijwaringsprocedure, evenmin stand kunnen houden. Dat betoog treft geen doel. Het verweer van TP dat geen sprake is van merkinbreuk, moet en is in de betreffende hoofdzaak besproken (en verworpen) en kan TP in deze procedure verder niet baten.

7.4. De snijplanken ter zake waarvan in zaak H6 (JSU-ASW) is geoordeeld dat deze inbreuk maken op de merkrechten van JSU, heeft ASW van GSP verkregen en GSP heeft deze op haar beurt van TP gekocht. TP heeft niet betwist dat zij - gegeven die merkinbreuk - haar uit artikel 7:15 BW voortvloeiende verplichting om GSP snijplanken te leveren zonder merkenrechtelijke beperking heeft geschonden en zodoende tekort is geschoten in de nakoming van de tussen partijen gesloten koopovereenkomsten. Niet ter discussie staat dat zij om die reden voor de daardoor door GSP geleden schade aansprakelijk is.

7.5. TP heeft evenmin betwist dat, indien de algemene voorwaarden waarop GSP zich beroept, van toepassing zijn op de door haar met GSP gesloten koopovereenkomsten, zij gehouden is tot vergoeding van de in artikel 6 van die voorwaarden genoemde schade en kosten. TP betoogt echter dat de bedoelde algemene voorwaarden toepassing missen, omdat het de algemene voorwaarden zijn van GSP Ltd en niet van GSP. Dat betoog faalt. De rechtbank verwijst daarvoor naar wat zij in r.o. 6.2.10 en 6.2.11 heeft overwogen (in de in dit opzicht identieke zaak VW3).

7.6. Het verweer van TP dat de schade voor 50% voor rekening van GSP moet blijven, omdat GSP ter zake van de merkinbreuk evenveel zou zijn te verwijten als TP, wordt verworpen. TP heeft zich via de algemene inkoopvoorwaarden van GSP verplicht de volledige schade van GSP te vergoeden. In de onderlinge relatie TP-GSP is daarom geen plaats voor het door TP gedane beroep op 'medeschuld' of 'eigen schuld' in de zin van artikel 6:102 en/of 6:101 BW. Wat betreft artikel 7:15 BW geldt evenzeer dat de daaruit voortvloeiende verplichting van TP om de snijplanken vrij van merkenrechtelijke beperkingen over te dragen in de onderlinge relatie TP-GSP aan een dergelijk beroep in de weg staat.

22 mei 2019

7.7. Het voorgaande betekent dat GSP in relatie tot TP in beginsel recht heeft op de gevorderde vergoeding van door haar aan ASW te betalen bedragen, die alsdan als schade van GSP kwalificeren. De omvang daarvan kan echter nog niet worden vastgesteld omdat het debat over de te vergoeden schade in de bij deze zaak behorende hoofdzaak (VW6) nog niet (volledig) is gevoerd en die hoofdzaak zal worden aangehouden. Dat betekent dat de rechtbank ook deze ondervrijwaringszaak zal aanhouden.⁴⁸

⁴⁸ Vgl. Hoge Raad 15 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2388

8. De beslissing

De rechtbank:

in hoofdzaak H1 (JSU-NS, C/09/483133 / HA ZA 15-215)

in de hoofdzaak in conventie

8.1. beveelt NS om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemerkt van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemerkt die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee NS na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.2. veroordeelt NS tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

8.3. verklaart het bevel en de veroordeling onder 8.1 en 8.2. uitvoerbaar bij voorraad;

8.4. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partijen de eigen kosten draagt;

8.5. wijst af het meer of anders gevorderde;

in het voegingsincident

8.6. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in het vrijwaringsincident

8.7. veroordeelt NS in de kosten van het vrijwaringsincident, aan de zijde van JSU begroot op € 271,50;

in reconventie

8.8. wijst de vorderingen af;

8.9. veroordeelt NS in de proceskosten, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 2.618,70, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.10. verklaart de kostenveroordeling onder 8.9 uitvoerbaar bij voorraad;

22 mei 2019

in hoofdzaak H2 (JSU-TP, C/09/483091 / HA ZA 15-207)

in de hoofdzaak in conventie

8.11. beveelt TP om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemerkt van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemerkt die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee TP na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.12. beveelt TP om binnen 15 werkdagen na betekening van dit vonnis aan alle professionele afnemers aan wie zij inbreukmakende snijplanken heeft geleverd - behalve aan GSP, Kees en CM - een duidelijk leesbare brief te sturen op haar eigen briefpapier met uitsluitend de navolgende inhoud, zonder enig commentaar of toevoeging in welke vorm dan ook, onder gelijktijdige toezending van kopieën van die brieven aan de advocaat van JSU, mr. N.W. Mulder,

“BELANGRIJK

[DATUM INVULLEN]

Geachte heer/mevrouw [NAAM CONTACTPERSOON INVULLEN],

In 2014 hebben wij u de volgende partij Josef Schulte-Ufer snijplanken verkocht en geleverd: [INVULLEN GELEVERDE AANTALLEN, ARTIKELNUMMER(S), FACTUURNUMMER(S)] De Rechtbank Den Haag heeft bij vonnis van [DATUM VAN DIT VONNIS] geoordeeld dat de verhandeling van deze snijplanken inbreuk maakt op de exclusieve rechten van Josef Schulte-Ufer Metallwarenfabrik.

Wij verzoeken u dringend de door ons geleverde snijplanken aan ons te retourneren. Wij zullen alle door u in verband met de retournering te maken kosten geheel voor onze rekening nemen.

Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

Hoogachtend,

[AFZENDER]”

een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat TP geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft aan dit bevel, met een maximum van € 50.000,-;

8.13. gebiedt TP om binnen 14 dagen nadat de onder 8.12 bedoelde snijplanken aan haar geretourneerd zijn, alle zich alsdan onder haar bevindende snijplanken ter vernietiging af te geven aan JSU, op een door haar nader te bepalen plaats, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat TP aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.14. veroordeelt TP tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

8.15. verklaart het toegewezen onder 8.11 tot en met 8.14 uitvoerbaar bij voorraad;

8.16. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

8.17. wijst af het meer of anders gevorderde;

in het voegingsincident

8.18. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in het vrijwaringsincident

8.19. veroordeelt TP in de kosten van het vrijwaringsincident, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 271,50;

in reconventie

8.20. wijst de vorderingen af;

8.21. veroordeelt TP in de proceskosten, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 3.750,-, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.22. verklaart de kostenveroordeling onder 8.21 uitvoerbaar bij voorraad;

22 mei 2019

in hoofdzaak H3 (JSU-GSP, C/09/476656 / HA ZA 14-1250)

in de hoofdzaak in conventie

8.23. beveelt GSP om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemerkt van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemerkt die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee GSP na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.24. beveelt GSP om binnen 15 werkdagen na betekening van dit vonnis aan alle professionele afnemers aan wie zij inbreukmakende snijplanken heeft geleverd - behalve aan ASW - een duidelijk leesbare brief te sturen op haar eigen briefpapier met uitsluitend de navolgende inhoud, zonder enig commentaar of toevoeging in welke vorm dan ook, onder gelijktijdige toezending van kopieën van die brieven aan de advocaat van JSU, mr. N.W. Mulder,

“**BELANGRIJK**

[*DATUM INVULLEN*]

Geachte heer/mevrouw [NAAM CONTACTPERSOON INVULLEN],

In 2014 hebben wij u de volgende partij Josef Schulte-Ufer snijplanken verkocht en geleverd: [INVULLEN GELEVERDE AANTALLEN, ARTIKELNUMMER(S), FACTUURNUMMER(S)] De Rechtbank Den Haag heeft bij vonnis van [DATUM VAN DIT VONNIS] geoordeeld dat de verhandeling van deze snijplanken inbreuk maakt op de exclusieve rechten van Josef Schulte-Ufer Metallwarenfabrik.

Wij verzoeken u dringend de door ons geleverde snijplanken aan ons te retourneren. Wij zullen alle door u in verband met de retournering te maken kosten geheel voor onze rekening nemen.

Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

Hoogachtend,

[*AFZENDER*]

een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat GSP geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft aan dit bevel, met een maximum van € 50.000,-;

8.25. gebiedt GSP om binnen 14 dagen nadat de onder 8.24 bedoelde snijplanken aan haar geretourneerd zijn, alle zich alsdan onder haar bevindende snijplanken ter vernietiging af te geven aan JSU, op een door haar nader te bepalen plaats, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat GSP aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

22 mei 2019

- 8.26. veroordeelt GSP tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;
- 8.27. verklaart het toegewezen onder 8.23 tot en met 8.26 uitvoerbaar bij voorraad;
- 8.28. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;
- 8.29. wijst af het meer of anders gevorderde;

in het vrijwaringsincident

- 8.30. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in reconventie

- 8.31. wijst de vorderingen af;
- 8.32. veroordeelt GSP in de proceskosten, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 3.750,-, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;
- 8.33. verklaart de kostenveroordeling onder 8.32 uitvoerbaar bij voorraad;

in hoofdzaak H4 (JSU-Kees, C/09/484537 / HA ZA 15-310)

in de hoofdzaak in conventie

8.34. beveelt Kees om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemark van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemark die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee Kees na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.35. veroordeelt Kees tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

8.36. verklaart het bevel en de veroordeling onder 8.34 en 8.35 uitvoerbaar bij voorraad;

8.37. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

8.38. wijst af het meer of anders gevorderde.

in het voegingsincident

8.39. veroordeelt JSU in de proceskosten, aan de zijde van Kees begroot op € 543,-, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.40. verklaart de proceskostenveroordeling onder 8.39 uitvoerbaar bij voorraad;

in het vrijwaringsincident

8.41. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in reconventie

8.42. wijst de vorderingen af;

8.43. veroordeelt Kees in de proceskosten, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 3.750,-, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.44. verklaart de kostenveroordeling onder 8.43 uitvoerbaar bij voorraad;

in hoofdzaak H5 (JSU-CM, C/09/481299 / HA ZA 15-88)

in de hoofzaak in conventie

8.45. beveelt CM om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemerkt van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemerkt die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee CM na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.46. beveelt CM om binnen 15 werkdagen na betekening van dit vonnis aan alle professionele afnemers aan wie zij inbreukmakende snijplanken heeft geleverd een duidelijk leesbare brief te sturen op haar eigen briefpapier met uitsluitend de navolgende inhoud, zonder enig commentaar of toevoeging in welke vorm dan ook, onder gelijktijdige toezending van kopieën van die brieven aan de advocaat van JSU, mr. N.W. Mulder,

“*BELANGRIJK*

[*DATUM INVULLEN*]

Geachte heer/mevrouw [NAAM CONTACTPERSOON INVULLEN].

In 2014 hebben wij u de volgende partij Josef Schulte-Ufer snijplanken verkocht en geleverd: [INVULLEN GELEVERDE AANTALLEN, ARTIKELNUMMER(S), FACTUURNUMMER(S)] De Rechtbank Den Haag heeft bij vonnis van [DATUM VAN DIT VONNIS] geoordeeld dat de verhandeling van deze snijplanken inbreuk maakt op de exclusieve rechten van Josef Schulte-Ufer Metallwarenfabrik.

Wij verzoeken u dringend de door ons geleverde snijplanken aan ons te retourneren. Wij zullen alle door u in verband met de retournering te maken kosten geheel voor onze rekening nemen.

Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

Hoogachtend,

[*AFZENDER*]

een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat CM geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft aan dit bevel, met een maximum van € 50.000,-;

8.47. gebiedt CM om binnen 14 dagen nadat de onder 8.46 bedoelde snijplanken aan haar geretourneerd zijn, alle zich alsdan onder haar bevindende snijplanken ter vernietiging af te geven aan JSU, op een door haar nader te bepalen plaats, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat CM aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.48. veroordeelt CM tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

8.49. verklaart het toegewezen onder 8.45 tot en met 8.48 uitvoerbaar bij voorraad;

8.50. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

8.51. wijst af het meer of anders gevorderde;

in het voegingsincident

8.52. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in het vrijwaringsincident

8.53. veroordeelt JSU in de proceskosten, aan de zijde van CM begroot op € 322,80, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.54. verklaart deze proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad;

in reconventie

8.55. wijst de vorderingen af;

8.56. veroordeelt CM in de proceskosten, aan de zijde van JSU tot op heden begroot op € 3.750,-, vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.57. verklaart de kostenveroordeling onder 8.56 uitvoerbaar bij voorraad;

22 mei 2019

in hoofdzaak H6 (JSU-ASW, C/09/495070 / HA ZA 15-980)

in de hoofdzaak

8.58. beveelt ASW om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk in de Europese Unie op het Uniemerkt van JSU, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden elk gebruik in het economisch verkeer van producten voorzien van dat Uniemerkt die niet door of met toestemming van JSU in de handel zijn gebracht, waarbij onder gebruik in het economisch verkeer in ieder geval dient te worden verstaan het invoeren dan wel uitvoeren, het verkopen, het te koop aanbieden, het leveren, dan wel het in voorraad hebben voor één van deze doeleinden, een en ander op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag, dan wel - ter keuze van JSU - van € 100,- per product waarmee ASW na betekening van het vonnis aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.59. gebiedt ASW om binnen vijf dagen na betekening van dit vonnis de zich onder haar bevindende snijplanken ter vernietiging af te geven aan JSU, op een door haar nader te bepalen plaats, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag dat ASW aan deze veroordeling in het geheel of gedeeltelijk geen gevolg geeft, met een maximum van € 50.000,-;

8.60. veroordeelt ASW tot vergoeding van door JSU geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

8.61. verklaart het toegewezen onder 8.58 tot en met 8.60 uitvoerbaar bij voorraad;

8.62. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

8.63. wijst af het meer of anders gevorderde;

in het vrijwaringsincident

8.64. compenseert de proceskosten, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt;

in vrijwaringszaak VW1 (NS-RHT, C/09/505081 / HA ZA 16-157)

8.65. houdt iedere beslissing aan;

in vrijwaringszaak VW2 (TP-NS, C/09/500436 / HA ZA 15-1311)

8.66. houdt iedere beslissing aan;

in vrijwaringszaak VW3 (GSP-TP, C/09/487208 / HA ZA 15-495)

8.67. houdt iedere beslissing aan;

in vrijwaringszaak VW4 (Kees-TP, C/09/491784 / HA ZA 15-767)

8.68. houdt iedere beslissing aan;

in vrijwaringszaak VW5 (CM-TCC en TP, C/09/492016 / HA ZA 15-783)

in de procedure tussen CM en TCC:

8.69. wijst de vorderingen af;

8.70. veroordeelt CM in de proceskosten, aan de zijde van TCC tot op heden begroot op € 1.699,- vermeerderd met de wettelijke rente over deze kosten als deze niet binnen veertien dagen na heden zijn voldaan;

8.71. verklaart de kostenveroordeling onder 8.70 uitvoerbaar bij voorraad;

in de procedure tussen CM en TP:

8.72. houdt iedere beslissing aan;

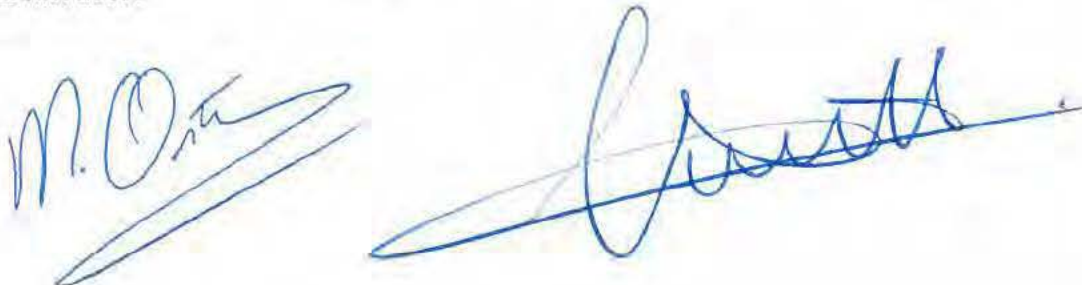
in vrijwaringszaak VW6 (ASW-GSP, C/09/503346 / HA ZA 16-57)

8.73. houdt iedere beslissing aan;

in ondervrijwaringszaak VW7 (GSP-TP, C/09/513713 / HA ZA 16-776)

8.74. houdt iedere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. C.T. Aalbers en in het openbaar uitgesproken op 22 mei 2019.

Two handwritten signatures in blue ink are present at the bottom of the page. The signature on the left is more compact and stylized, while the one on the right is longer and more fluid.